

vrhů potřebné a své údaje osvědčiti po případě nabídnouti důkazy k zjištění jich nutné. Skutečnost zakládající nějaké právo musí dokázati ten, kdo toto právo uplatňuje, a skutečnosti, vylučující vznik nebo trvání uplatňovaného práva, musí dokázati strana, která odporuje uplatňovanému právu (srov. též předpis § 269 o. s. p.).

Podle toho musel vyrovnací dlužník, chtěl-li před 30. červnem 1937 dosíci ochrany podle odstavce prvního § 21 vládního nařízení č. 76/1936 Sb. z. a n., v návrhu na odklad exekučních úkonů podle § 9 a) tvrditi a osvědčiti, že povinnosti podle § 21. odst. 1. dotčeného vládního nařízení splnil, a nebylo lze ukládati věřiteli, aby dokazoval, že tomu tak není. Okolnosti uvedené v odstavci druhém a třetím § 21 vládního nařízení č. 76/1936 Sb. z. a n. musel naopak tvrditi a osvědčiti věřitel, totiž, že dlužník si počíná tak, jak uvedeno v odstavci druhém a třetím § 21 dotčeného vládního nařízení.

Jest jen ještě připomenouti vzhledem k nové úpravě odstavce § 21 provedené článkem I. č. 2 vládního nařízení č. 150/37 Sb. z. a n., jímž bylo změněno dřívější ustanovení § 21, odst. 5, v doslovu čl. I. č. 5 vládního nařízení č. 259/36, že v době před 30. červnem 1937 nebylo lze naříditi odklad exekučních úkonů podle § 9 a) vládního nařízení č. 76/1936 Sb. z. a n. v doslovu čl. I. č. 4 vládního nařízení č. 259/36 Sb. z. a n. v případech, kdy dlužník nebyl podle odstavců 1—3 § 21 vládního nařízení č. 76/1936 Sb. z. a n. chráněn proti vymáhání pohledávky.

Čís. 16707.

Nájemce nepozbývá nároku na užívání najatých místností tím, že se do nich nenastěhoval, a pronájemce jest povinen mu dovoliti, aby užíval najatého bytu po dobu, po kterou zaplatil nájemné. Přenechal-li pronájemce užívání pronajaté místnosti jiné osobě, třebaš bezplatně, jest povinen nahraditi nájemci vzniklou škodu.

(Rozh. ze dne 15. února 1938, Rv I 2735/36.)

Srov. rozh. č. 15500 Sb. n. s.

Žalobce najal u žalované majitelky domu v červenci 1935 byt skládající se z 4 pokojů s příslušenstvím za nájemné 13.000 Kč ročně, splatné ve 4 splátkách v obvyklých termínech a s čtvrtletní výpovědí. V srpnu 1935 chtěl odstoupiti od sjednané smlouvy a zaplatiti žalované odškodnění, projeví-li se zrušením smlouvy souhlas. Ježto však žalovaná trvala na nájemní smlouvě, vypověděl žalobce byt k 1. lednu 1936 a zaplatil nájemné 3.250 Kč za čtvrtletí od 1. října 1935 do 31. prosince 1935. Do najatého bytu se však žalobce nenastěhoval. Poté žalovaná pronajala byt manželům S-ovým, kteří se svolením žalované v říjnu 1935

provedli potřebné opravy dotčeného bytu a počátkem listopadu 1935 se do něho nastěhovali, avšak výslovně bez úplaty do konce roku 1935. Teprve poté žádal žalobce žalovanou o vydání klíčů k uvedenému bytu. Ježto tomu žalovaná nevyhověla a žalobci odepřela dovoliti, aby žalobce najatých místností užíval do 31. prosince 1935, domáhá se žalobce na žalované vrácení nájemného za měsíce listopad a prosinec 1935. Žalobě vyhověly soudy všech tří stolic, nejvyšší soud z těchto

důvodů:

Co do právního posouzení věci není tu podmínek § 1107 obč. zák., neboť nelze spatřovati překážku ve smyslu řečeného zákonného ustanovení v tom, že žalobce vypověděl nájemní smlouvu ještě před tím, než se do bytu nastěhoval, protože se byt jeho manželce nelíbil. Ani podle §§ 921 nebo 1168 obč. zák. nelze posuzovati případ, o nějž jde, ježto k odstoupení od smlouvy nedošlo a předpis § 1168 obč. zák. jest omezen na smlouvy o dílo.

Žalobcův nárok jest však odůvodněn podle všeobecných předpisů o náhradě škody (§§ 1294, 1295 obč. zák.). Podle zjištění nižších soudů nechtěla žalovaná zrušiti nájemní smlouvu se žalobcem sjednanou, takže žalobce byl nucen vypověděti smlouvu čtvrtletně v říjnovém termínu 1935 a zaplatiti nájemné připadající na toto čtvrtletí (od 1. října 1935 do 31. prosince 1935). Podle § 1090 obč. zák. nabyt tím žalobce nároku na užívání najatého bytu do 31. prosince 1935 a toho nároku nepozbyl tím, že se do najatého bytu nenastěhoval. Dotčenému nároku žalobcovu odpovídal závazek žalované přenechati žalobci najatý byt k užívání po dobu, za kterou nájemné zaplatil (§§ 1094, 1096 obč. zák.). Ten smluvní závazek porušila žalovaná tím, že přenechala užívání bytu, jež příslušelo v té době ještě žalobci, počínaje dnem 1. listopadu 1935, bez jeho svolení novému nájemníkovi; ježto jde o náhradu škody, kterou utrpěl žalobce, nemá významu, že žalovaná sama neobdržela od nového nájemníka nájemné za měsíc listopad a prosinec.

Pro uvedené porušení smluvní povinnosti, v jehož příčině se podle § 1298 obč. zák. nezprostita viny, jest žalovaná povinna nahraditi žalobci podle § 1323 obč. zák. škodu v penězích. Přisoudily-li nižší soudy žalobci částku nájemného připadající na měsíc listopadu a prosinec 1935, v nichž žalovaná přenechala byt, jehož užívání příslušelo žalobci, novému nájemníkovi, lze v této částce spatřovati odškodné podle stavu věci přiměřené (§ 273 c. ř. s.).

Čís. 16708.

Zmocněnec, který převzal vůči zaměstnanci závazek (příkaz), že podá za něho přihlášku o zvýšení dávek pensijního pojištění podle zák.